

Kommunerne må ikke overse Handicaprådets betydning

Thorkild Olesen, formand for Danske Handicaporganisationer, og Martin Wolffbrandt, næstformand i Patientforeningen

Når de nyvalgte byråd samles for at konstituere sig, er det ofte borgmesterposterne, der løber med opmærksomheden. I skyggen ligger en opgave, som sjældent får omtale, men som har stor betydning for de 400.000 mennesker i Danmark, der lever med et handicap: udpegningen af byrådenes repræsentanter til kommunernes handicapråd.

I mange kommuner bliver opgaven betragtet som en formalitet. Der er sjældent kamp om pladserne, og samarbejdet i rådene er som regel præget af respekt. Netop derfor fristes nogle byråd til blot at "fylde pladsen ud". Det er en fejl.

Handicaprådet er kommunens demokratiske ventil – et forum, hvor politikerne møder repræsentanter for handicaporganisationerne om løsninger på helt konkrete, menneskelige udfordringer. Den politiker, der udpeges, er med til at sætte retningen for hele valgperioden. Artiklen fortsætter efter annoncen

Kommunale beredskabsplaner handler ofte om stormflod, brand eller IT-nedbrud. Men for borgere med handicap kan et svigt i hjælpen være mindst lige så alvorligt. Derfor må byrådene allerede fra starten sikre, at beredskabet også omfatter de borgere, der er afhængige af hjælpemidler eller støtte i hverdagen. Hvem sikrer nødvendige hjælpemidler, når forsyningskæder bryder sammen? Og hvem hjælper borgere med kognitive handicap i en krisesituation? Det er spørgsmål, som handicaprådet skal kunne løfte – og som kræver en politiker, der tager opgaven alvorligt.

Når beredskab og kriseramte borgere er på plads, melder et andet klassisk kommunalt tema sig: tilgængelighed. Mange kommuner er kommet langt, men meget kan stadig forbedres. Hvis adgang ikke tænkes ind fra begyndelsen, ender løsningerne ofte med at blive dyrere, dårligere eller decideret ekskluderende. Tilgængelighed handler ikke kun om ramper, men også om digital selvbetjening, kollektiv trafik, kulturtilbud, natur og klar kommunikation. Adgang er et demokratisk grundvilkår – og noget, der kræver politisk opmærksomhed, ikke blot på papiret, men i praksis.

Når tilgængeligheden halter, kan konsekvenserne mærkes. Men problemerne stopper ikke her. Hjælpemiddelområdet er præget af frustrationer: lange sagsbehandlingstider, store forskelle mellem kommuner og uklare afgørelser skaber usikkerhed for borgere med handicap. I mindre kommuner kan økonomien gøre ventetiderne endnu længere. Her er handicaprådet ofte det eneste forum, der kan løfte blikket og efterspørge bedre arbejdsgange, tydeligere kommunikation og mere ensartet praksis. Det kræver politisk mod og tilstedeværelse. Fra hjælpemidler bevæger vi os naturligt videre til en af de mest sårbare overgange i et menneskes liv: skiftet fra barn til voksen. Mange familier oplever stadig, at unge falder mellem to stole, når de bevæger sig fra børne- til voksenområdet. Manglende koordinering og uklare forventninger skaber problemer, som kunne være undgået. En engageret politiker i rådet kan være med til at sikre, at ansvaret ikke lander hos familierne alene, men bliver løftet strukturelt.

En anden central overgang handler om arbejdslivet. Mange borgere med handicap ønsker at arbejde og kan arbejde, hvis rammerne er i orden. Kommunerne spiller en nøglerolle i fleksjob, skånejob og mentorordninger. Derfor bør handicaprådene spørge i begyndelsen af hver valgperiode: Hvor ligger kommunen i dag – og hvor kan indsatsen styrkes? Her kan en dedikeret politiker gøre en konkret forskel. På den baggrund står ét budskab tilbage: Når byrådene konstituerer sig, bør handicaprådene tages lige så alvorligt som enhver anden central post. Spørgsmålet bør ikke være, hvem der har tid – men hvem der har vilje. Handicaprådet er ikke et sted, man "parkerer" et medlem. Det er et forum, hvor kommunalpolitik møder borgernes virkelighed.

Når konstitueringen er på plads, begynder det egentlige arbejde. Handicaprådene er nødvendige, vigtige og dybt værdifulde. De repræsenterer ikke symbolpolitik, men borgernes mulighed for at leve et liv uden unødige barrierer. Valgperioden er lang, og udfordringerne er mange. Derfor fortjener handicapområdet politikere, der tager pladsen i rådet, fordi de vil – ikke fordi de tilfældigt endte der. Det valg kan mærkes i hele kommunen. Hver dag. Hele perioden.

Facebook:

Når de nye byråd konstituerer sig efter valget, er der én opgave, som alt for ofte bliver overset: udpegningen til handicaprådet. 🏛️ ⚡

I dag bringer Avisen Danmark en kronik af formanden for Danske Handicaporganisationer (Thorkild Olesen) og næstformanden for Patientforeningen (Martin Wolffbrandt) om, hvorfor handicaprådet er kommunens **demokratiske ventil** – og hvorfor posten aldrig må udfyldes på rutinen. Det handler om mennesker, ansvar og reel politisk vilje. 📄 💬

For 400.000 danskere med handicap har beslutninger

om **beredskab, hjælpemidler, tilgængelighed, overgangen fra barn til voksen og adgang til arbejdsmarkedet** konsekvenser hver eneste dag. Derfor skal byrådene udpege politikere, der vil tage opgaven på sig – ikke blot "fylde en plads". 🔍 ⚙️

🔗 **Læs kronikken her:** <https://avisend danmark.dk/debat/handicapraadet-skal-vaere-kommunens-demokratiske-ventil?teaser-referral=a0af5487-6524-411a-a1bb-ae6fdb2de81b-9>

Både borgere og politikere skal tage debatten til sig. Det valg, byrådet træffer nu, kan mærkes i hele kommunen. Hver dag. Hele perioden. 🌱 🤝

#DanskeHandicaporganisationer #DHallerød #Handicapråd #KV25 #Borgerinddragelse
#Handicapområdet #Kommunalpolitik #Tilgængelighed #Hjælpemidler